

Astăzi, Joi, 4 August, 2022

Sf. 7 tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil

1 Corinteni 10

²⁸ Dar dacă cineva vă va spune: Aceasta este din jertfa idolilor!, să nu mâncați, din pricina celui ce v'a spus și pe temeii de conștiință –

²⁹ dar conștiința, zic eu, nu a ta, ci a celuiilalt; căci de ce să fie libertatea mea judecată de o altă conștiință¹?

³⁰ Dacă eu sunt părtaș întru a da mulțumire², de ce să fiu defăimat pentru ceea ce mulțumesc?

³¹ Așa că: ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

³² Nu le fiți poticnire nici Iudeilor, nici Elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,

³³ așa cum și eu tuturor le plac întru toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, pentru

¹Nu din supunere față de conștiința (falsă) a celuiilalt, ci din respect față de ea.

²= Sunt parte a celor ce-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce El ne-a oferit în dar – ca rezultat al harului. În cazul de față, grecescul háris înseamnă exprimarea recunoștinței cuiva față de cineva pentru ceva.

ca ei să se mântuiască.

1 Corinteni 11

¹ Fiți următori ai mei, așa cum și eu sunt al lui Hristos³.

² Fraților, vă laud că'ntru toate vă aduceți aminte de mine și păstrați predaniile așa cum vi le-am predat eu⁴.

³ Vreau însă ca voi să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu⁵.

⁴ Orice bărbat care se roagă sau

³Ca idee și conținut, acest verset este concluzia capitolului precedent – pe care, de fapt, îl încheie.

⁴Altfel formulat: păstrați tradițiile așa cum vi le-am transmis eu. Tradiție (predanie): transmiterea mai întâi orală și apoi scrisă a învățăturilor doctrinare, morale și liturgice, pe care Biserica le-a codificat apoi în canonul Noului Testament. În completare, vezi textul, și mai explicit, de la 2 Tes 2, 15.

⁵O ierarhie a autorității, nu a sfințeniei. În următoarele opt versete, cuvântul „cap” e folosit în jocul dintre două înțelesuri: acela de parte anatomică a corpului și acela de conducător, șef, superior, întâistător.

profetizează⁶ având capul acoperit, își face capul de rușine;

⁵ iar orice femeie care se roagă sau profetizează cu capul neacoperit, își face capul de rușine – căci tot una este ca și cum ar fi rasă.

⁶ Că dacă o femeie nu se acoperă cu văl, atunci să se tundă! Dar dacă pentru o femeie e rușinos să se tundă ori să se radă, atunci să-și pună văl!

⁷ Bărbatul nu trebuie să-și acopere capul, de vreme ce el este chip și slavă a lui Dumnezeu; dar femeia este slava bărbatului

⁸ – pentru că nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat,

Matei 16

²⁴ Atunci Iisus le-a zis ucenicilor Săi: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

²⁵ Fiindcă cel ce va vrea să-și scape viața, O va pierde; dar cel ce-și va pierde viața pentru Mine, O va afla.⁷

⁶Pentru „a profetiza” vezi nota de la Rm 12, 6.

⁷Bogat în conținut, cuvântul grecesc **psyché** însumează înțelesurile de: suflet, viață, persoană. Ca și în textul din 10, 39 (vezi nota), sensul cuvântu-

²⁶ Pentru că ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, dar sufletul și-l va păgubi? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

²⁷ Căci Fiul Omului va să vină întru slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

²⁸ Adevăr vă grăiesc: Sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu-L vor vedea pe Fiul Omului venind întru împărăția Sa”.⁸

lui viață este aici dublu, ceea ce s’ar traduce astfel: Cel ce ține cu orice preț să-și salveze viața, acela își va pierde sufletul; iar cel ce-și va pierde viața pentru Mine, acela își va salva (mântui) sufletul. În această lumină trebuie înțeles versetul următor, concluziv. (În literatura română, sintagma eminesciană „viața sufletului meu” nu este un pleonasm; Cartea Facerii (2, 7) îl definește pe omul creat de Dumnezeu **eis psyhen zoosan**, adică „întru suflet viu”, persoană unică și irepetabilă, dotată cu conștiință de sine).

⁸*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

De la cei care vor să își urmeze, Domnul cere desăvârșită lepădare: „Să se lepede de sine”. Se poate spune și altfel:

leapădă-ți interesele și caută numai interesele Domnului. Aceasta o vei face dacă vei săvârși pururea cele plăcute Lui. „Dar cum pot reuși asta?” Caută cu luare aminte la ceea ce este înlăuntru și împrejurul tău; și hotărând limpede ce este plăcut înaintea Domnului să faci în cutare sau cutare împrejurare, din afară sau lăuntrică, fă precum ai hotărât fără să te cruți și fără să amesteci aici socotelile tale omenești, cu deplină lepădare de sine. Vei spune: „Dar asta e anevoie de făcut”. Nu, nu-i așa. Ni s-au dat porunci limpezi; acestea arată tot ce-I place Domnului să facem. Rămâne numai să le potrivești la împrejurarea în care te afli, iar asta nu e prea greu. E de ajuns să ai gândire sănătoasă. Dacă nu îți dai seama, întrebă-l pe părintele tău duhovnicesc sau

pe un alt om care are evlavie, și fă așa cum îți s-a spus. Ori-cum, însă, este mai bine să îți ascuți judecata prin citirea cuvântului lui Dumnezeu și a scrierilor Sfinților Părinți, ca să ai totdeauna sfetnic împreună cu tine.⁹

⁹Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*